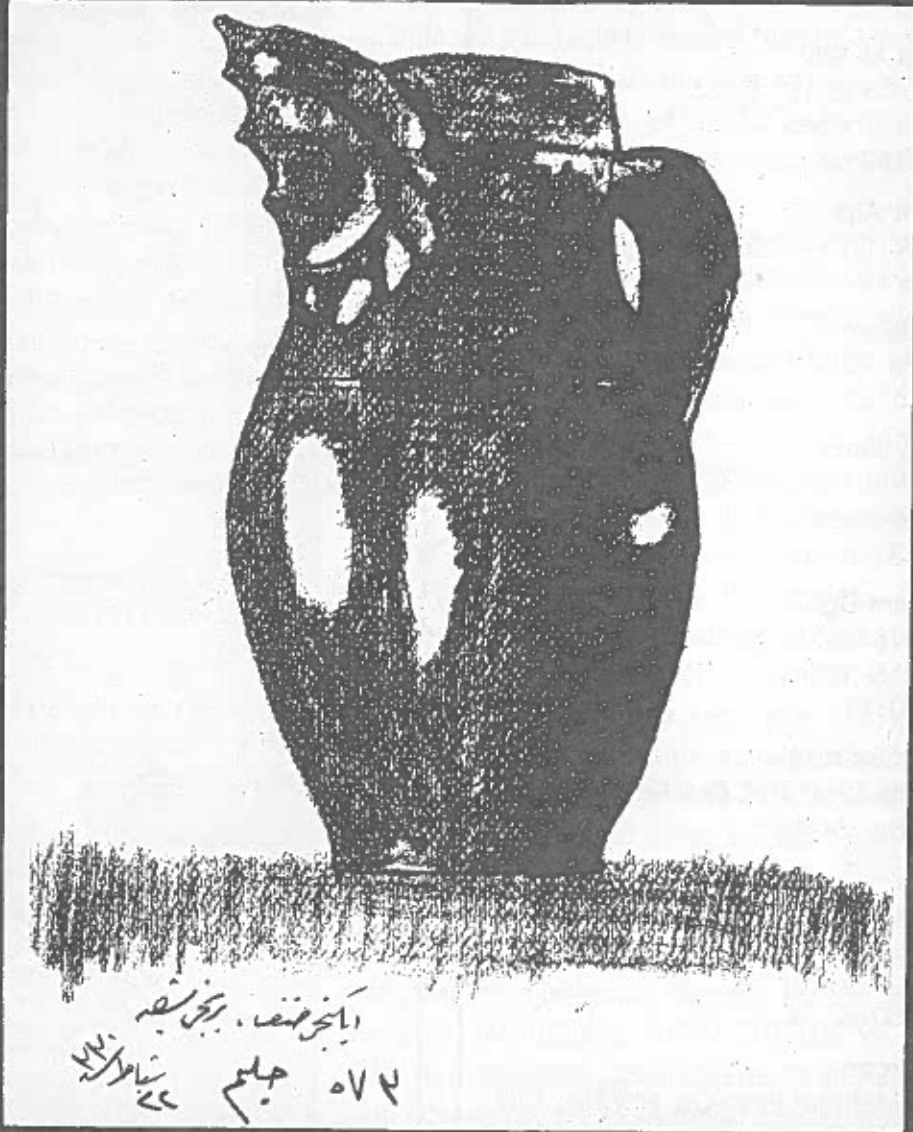

adın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

● İsmimizin Çağrışımı

● Sevgi Talu

● Mehmet Ali Bilir

● Halit Hocaoğlu

● Nuri Onat

● İsmail Beydemir

● Ahmet Kara

● Mustafa Özdem

● Dr. Hamit Soylu

DERNEĞİMİZİN KURUCU ÜYELERİ

- 1. Muammer Niksarlı**
Emek Mah. 90. Sk. 10/6 Ankara
Tel: 223 92 39
- 2. Cüneyt Özkul**
Name Sk. 9/7 Dikmen/Ankara
Tel: 180 01 65
- 3. Mehmet Ali Bilir**
51 No.lu Koop. 131. Sk. 33
Batıkent/Ankara
Tel: 250 12 06
- 4. Mehmet Alp**
Bağış Sk. 12/3 K.Esat/Ankara
Tel: 118 98 99
- 5. İ. Sarer Bilgin**
Devrik Sk. 13/10 Etlik/Ankara
Tel: 321 67 37
- 6. Mustafa İkinci**
100. Yıl Mh. Magosa Sk. 49/5
Balgat/Ankara
Tel: 286 50 68
- 7. H. İbrahim Ögünç**
Basın İş-18 No.lu Yapı Koop. 6. Blok 20
Batıkent/Ankara
Tel: 250 03 51
- 8. Mevlüt Öksüzöğlü**
Emekli Sb. Evleri 17. C Blok No: 8
Yüce-tepe/Ankara
Tel: 125 43 39
- 9. Ahmet Demirkol**
Mareşal Fevzi Çakmak Sk. 82/5
B. Evler/Ankara
Tel: 223 50 65
- 10. İsmail Ercan**
Sokullu Mehmet Paşa Cd. Ninni Sk. 15/7
Dikmen/Ankara
Tel: 182 43 53

DUYURU

Sorunlarımızı dile getirmede, duyur-
mada ve tüm hemşerilerimizle haber-
leşme olanağının, bir yayın organına
kavuşmakla gerçekleşeceğine inanıyor-
ruz. Bu inancımızı "**Ağın Düşün ve Sanat**
Dergisi"ni çıkararak gerçekleştirdik.

Dergimize bilimsel, yöresel anı, şiir,
öykü, folklor, sağlık, kadın, çocuk, maga-
zin vb. yazılarınızı bekliyoruz.

Abone olmak isteyen hemşerilerimiz
dergiyle birlikte gönderilen formu doldu-
rarak yazışma adresine göndermeleri ve
dergi ücretlerini, gösterilen hesaba yatır-
maları gerekmektedir.

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
101843 No'lu Posta Çeki Hesabı

Ziraat Bankası Yenişehir Şb.
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
16890 No'lu Hesabı

Yazışma Adresimiz:

Necatibey Cad. No: 16/11
06430 ANKARA
Tel: (9-4) 230 11 54

AĞIN

DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
İSMAIL ERCAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NIKSARLI

Yazı Kurulu
Nihat ASYALI
Dr. Vakıf ÖZKUL
Nihat İSPİR
Rüştü ASYALI
Muammer NIKSARLI

Yazışma adresi: Necatibey Caddesi, Güneşli Apt.
No: 16/11

Tel: 230 11 54 06430 ANKARA

Gönderilen yazılar yayınlansın yayınlansın diye
edilmez ve

teklif ücreti ödenmez.

DERGİMİZ AYDA BİR ÇIKAR.

Yıl: 1 ● Sayı: 2 ● Aralık 1991

Ederi 10.000 TL ● 6 aylık 60.000 TL. ● Yıllık
120.000 TL

Baskıya Hazırlık: HACAN, Tel: 125 86 43

Baskı: Gözde Ofset, 230 78 73

Dizgi: Atılye Seven

Ön Kapak: Halim Özkul

Arka Fotoğraf: Savaş Beydemir

İSMİMİZİN ÇAĞRIŞIMI...

"Ağın Düşün ve Sanat Dergisi", yöresel kaynaklı insanların iletişimini sağlamak, dayanışmalarını hedeflemek, birlikteliklerini önermek ve Ağınlıların nerede olursa olsun tanışmalarını amaçlamaktadır.

Bu amaçla çıkan derginin ismi neyi anlatmaktadır. Bu isim, giderek dergi yöre insanlarının birlikteliğini sağlayabilir mi? Bize göre sağlar...

Bilindiği gibi başlıkta yeralan "düşün" sözcüğü, özlük anlamıyla; zihinsel tasarlanan, biçim verilen, canlandırılan nesne ya da olay anlamına geliyor. Bir başka tanımla düşün; yöre insanlarını tanıştırma, kaynaştırma ve dayanıştırmayı da içermektedir.

Sanat ise, bir tasarımın, duygunun ve güzelliğin anlatımında kullanılan yöntemlerin tümü ya da anlatım sonucu ortaya çıkan üstün ve en soylu yaratım oluyor. Bir başka deyişle sanat; ortak anlayış ve özelliklerle bezenmiş, beğeni ölçüleri uygun yaratımın anlatımıdır.

Bu tanımlar, dergi isminin bilinçli konulduğunun ve amaca uygun sonuca ulaşmanın aracı olduğunun kanıtı oluyor. Tüm bu tanımların içini doldurmak, dergi yönetiminin yanında, dergiye gönül verenlerin, sanat severlerin, sanat yaratımı olanların, belli görevlerin sorumluluğunu üstlenenlerin ve Ağın kökenlilerin çabalarıyla olanaklıdır.

Günümüzde yayıncılık özveri isteyen, çaba isteyen, ekonomik olanak isteyen çok zor, ancak çok soylu bir uğraşı alanıdır. Bu soylu girişimin uzun erimli olması, yukarıda saymaya çalıştığımız insanların katkılarına da bağlıdır. Ağın için ileride bir tarihsel belge, bir kimlik olmayı amaçlayan Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin yaşatılması onuruna ortak olmalıyız. Hiç kuşku duymadığımız insanlarımızın duyarlılığı, bu amacımızı gerçekleştirecektir. Kardeşçe, dostça, dayanışmacı ve birbirimizi kazanıcı bir işlevi de gerçekleştireceğine inandığımız AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ'nde buluşmak, güzelliklerimizi paylaşmak, uzun yaşam altyapımızı gerçekleştirmek dileklerimizle...

AĞIN
DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

TELEVİZYON ve ÇOCUK

Sevgi TALU

(Psikolog)

Büyükşehir Belediye Hastanesi

Televizyon çağımızın en büyük buluşlarından biri hiç kuşkusuz. Yığınları eğiten, eğlendiren ve iletişim açısından sınırsız yararlar sağlayan bu aygıt, denetimsiz kullanıldığı takdirde insanlar ve özellikle çocuklar üzerinde çok olumsuz etkiler yapmaktadır. Ben bir psikolog olarak kendi deneyimlerim ve hastanemizde yaptığım sayısız gözlemler sonucunda televizyonun çocuklar üzerindeki olumsuz etkilerini tartışmakta yarar görüyorum.

Günümüzde gelişmiş ülkelerde televizyonu olmayan kalmamıştır. Ülkemiz gibi ülkelerde en az otuz milyon kişinin televizyon izledikleri, hatta evlere çamaşır makinesi ve buzdolabından önce televizyonun girdiği saptanmıştır. Yapılan bir araştırmaya göre ABD'de bir çocuk onsekiz yaşına gelene dek 12 bin saatini okulda, 15 bin saatini TV izlemekle geçirmektedir. Bir Amerikalı çocuk günde ortalama 3 saat, bir Japon çocuğu 5-6 saat televizyon izlemektedir. Çocuklar, tam yaratıcı oyunlar kurup, hayal güçlerini geliştirecekleri, çeşitli hobiler edinecekleri ve kitaplarla ilgilenebilecekleri yaşlarda, zamanlarının büyük bölümünü televizyon seyrederek geçirmektedirler. Zamanını uzun süre televizyon karşısında geçiren çocuklarda önemli ölçüde iletişim yetersizliği, isteksizlik, dalgınlık ve saldırganlık eğilimi gözlenmektedir. Amerikalı psikolog Uri Bronfenbrenner şöyle diyor:

"Televizyonun en önemli etkisi sebep olacağı değil, engelleyici olaylardır." Gerçekten televizyonun düğmesine bastığımız an, herşey taş kesilir, ifadesini kaybederek ekrandaki görüntü üzerinde takılı kalır ve insanlar arasında geçen herşey –konuşmalar, oyunlar, duygusal ilişkiler yani insanın kişiliğini ve yeteneklerini geliştiren herşey– öylece donup kalır. Sonuçta iletişim kaybına uğramış pek çok aile, hayal gücünü yitirmiş, televizyon ve videokolik olmuş çocuklar, işitme güçlüğü çeken, yüzeysel düşünen saldırgan bir gençlik oluşur. Bilim adamları ve eğitimciler, yetişmekte olan kuşaklar için aynı endişeyi duyuyoruz. Özellikle TV ve video, çocukların ve gençlerin psikososyal gelişmelerinde özendirici değil, engelleyici bir rol oynamaktadır.

Günümüzde, üzerinde durulup çok tartışılan bir konu, televizyon ve çocuklarda saldırganlık ilişkisidir. Sonuçlar değerlendirildiğinde TV izlemenin çocuklar üzerinde saldırganlığı artırıcı etkisi olduğu ortaya çıkıyor. Çocuklar özellikle (okul öncesi), gerçeğe gerçek olmayana ayırt et-

mekte güçlük çekerler. Filmde gördüğü birisini, kötülük için vurup öldürenle, kendini savunan ya da kötü kişileri cezalandıran kahramanın davranışını birbirinden ayırmaz. Dolayısıyla hep kaba güç kullananın haklı olduğu ve kazandığı sonucunu çıkarabilir. Öldürmeli, vurmali, kırmalı sahnelerle dolu filmleri izleyen çocuklarda gece ve gündüz korkuları oluşabilir. Yine filmlerde gördükleri saldırganlık davranışları, arkadaşları üzerinde denemeye kalabilirler. Sorunlarını kavga ve zor kullanarak çözmeye yatkınlaşırlar. Geçen yıllarda pek çoğumuzun gazetelerden okuduğu bir olay buna iyi bir örnektir. Yine Amerika'da 9 yaşlarında bir çocuk, kusursuz bir cinayetle kardeşini öldürmüştür. Sorgulamasında şöyle der: "Ben geçen gün TV'deki filmi kardeşimle oynamak istedim."

Örnekler çoğaltılabilir. Yine günümüz çocuklarının hepsinin çizgi film kahramanlarının kişiliklerine bürünmesi, konuşma ve ifadelerini aynen kopye etmeleri gibi.

Biraz da TV'de gösterilen reklam filmlerinden söz etmek istiyorum. Reklamlar çocukların TV'de en çok izledikleri yayınlar arasında. Gösterilen objelerin kısa sürede değişmesi, kısa olması, müzikle birlikte verilmesi, çocukların reklamlara olan ilgisini artırıyor. Fakat yapılan araştırmalar, çocukların reklamlardan fiziksel ve ruhsal olarak etkilendiklerini ortaya koyuyor. Çikolata, şeker, vs. gibi reklamları yapılan abur-cubur besinler ilgilerini artırıyor. Sonuçta dengesiz beslenen çocuklar, aynı zamanda reklamlarını seyrettikleri yiyecekleri satın almaları için anne-babaları üzerinde baskı da yapabiliyor.

Peki bütün bunlardan çocuklarımızı korumak için ne yapabiliriz. Herşeyden önce bizler (anne-babalar), onlar için iyi bir örnek teşkil edelim. Akşam eve girer girmez, televizyonun düğmesine basma alışkanlığını yok edelim. Seyrettiğimiz programları seçerek onlara örnek olalım. Ailemizde televizyon seyretme alışkanlığı yerine, çeşitli ilgiler yaratmaya çalışalım. Örneğin müzik dinlemek, kitap okumak, sergi gezmek gibi "Pazar Televizyonu" diyebileceğimiz nitelikteki programları ailece seyretmeyi tercih edelim. Bu tür programlar grup yaşantısı için temel teşkil eder ve birlikteliğin güzelliğini paylaşabiliriz. Çocuklar için yapılan çizgi filmleri bile denetleyerek izlemelerine izin verelim. Yanlış mesajlarla çocuğumuzun ruh sağlığını bozmayalım.

YİNE AĞIN

Mehmet Ali BİLİR

Yeni çıkmaya başlayan dergimize bir yazı hazırlamak için kalemi elime aldım. Hangi konuyu, neyi, nasıl yazayım diye düşünürken aklıma bir atasözü geldi: "Deveye demişler, neden boynun eğri, nerem doğru" demiş.

Ağın özlemine yüreğimde duyarken, hep güzel-liklerinden söz etmek istiyordum. Ancak bu güzel-likleri anlatmak, güzel Ağın'ımızın sorunlarını çözmüyor.

Elazığ'ın kuzeybatısında ve 75 km uzağında bulunan Ağın'a feribotla gidip-gelme Ağın'lılar için bir sorun olmaktadır. Bu nedenle Ağın ve köy-lerinin ürettiği her ürünü kent merkezine zamanın-da ulaştırmak ve istenilen düzeyde tanıtmak da güç olmaktadır.

Hestek'in kavununu, Yabancı'nın biber ve do-matesini, Başpınar'ın elmasını, Beyelması'nın no-hutunu, Şenpınar'ın karpuzunu, Bahadınlı'nın pa-tatesini, Kaşpınar'ın, Yedibağ'ın buğdayını, Ko-puzlu'nun eltezgahlarında dokunan pamuklu doku-malarını, Dürümlü'nün peynirini, Dibekli'nin pek-mezini, Altınayva'nın kuru kaymağını, Balka-yası, Demirçarıklı, Modanlı'nın tahılını, Saray-cık'ın üzümünü, elde dokunan şimdilerde antika olan küçük kırmızı heybelerini; kime, nasıl tanıta-lım?

Bu ürünlerin her biri için batı, ayrı ayrı en az birer hafta süren festivaller düzenliyor. Yetiştirici-lerine teşvik amacı ile ödüller veriliyor. Böylece çevreye, ülkeye, dünyaya tanıtma olanağı sağlanı-yor. Bizler ise, bu ürünleri tanıtamadığımız ve ça-ğımızın sunduğu teknolojiden yararlanamadığımız gibi, olanları koruyamadığımız da bir başka konu.

1940'larda ben çocukken, narın katır kervanla-rıyla Ağın'dan Malatya'ya götürüldüğünü biliyo-rum. Şimdi bu değerli meyve iki-üç evde kendileri-ne yetecek kadar yetiştirilmektedir. Dut ve ceviz için her yıl Ağın'da yapılacak festivallere tüm yurt içindeki Ağın'lıların katılabileceği inancın-dayım. Bu görev yerel yönetimlere düşer ama Ağın dışında yaşayan Ağın'lıların yardımcı olması ko-

şuluyla gerçekleştirilebilir. Hele o yöre hanımla-rının giysilerinin değişmez parçası olan Ağın'ı-mızla özdeşleşmiş bembeyaz başörtülerine Türki-ye'mizin başka yörelerinde benzerine hiç rastlan-madı. Onların tanıtımı da başka bir konu olarak ele alınmalıdır.

Bizim bu yörenin başka bir sorunu, otuz, kırk yıldan beri devlet eli ile hiç bir yatırım yapılmamasıdır. Bu sorunlar karşısında biz Ağın'lılar ne yapmışız?

Feodal dönemde beyin yanında çalışan veya bir süre çalıştıktan sonra, ona belli bir miktar, geçimini sağlayacak kadar bir kaç koyun bir parça tarla verilirmiş. Geçimini öyle sağlarmış. Cumhu-riyet döneminde, yöremizde yüksek okullar olma-dığı halde varımızı, yoğumuzu harcamış, gecemizi gündüzümüze katarak okumuşuz.

Devletin çeşitli kademelerinde en sorumlu gö-revler üstlenmiş, üst kademelerde kadar gelen hem-şehrilerimiz var. Bizlere gurur verici bir olay bu. Çoğunluğu da öğretmen, polis, subay, savcı, hakim, kamu yöneticisi de azımsanamayacak çoğunlukta.

Gözlemlerime dayanarak söylüyorum; en var-lıklımızın büyük kentlerde bir evi, sahilde bir yazlığı, bir arabası var. Yani tüm dünyalığımız bunlar. Zaten çağdaş bir ailenin yaşantısı için ge-reken de bunlar.

Gönül ister ki, varlıklı hemşehrilerimiz doğ-dukları yöreye biraz yatırım yapsınlar.

Dinlenme yerlerini, atalarının mezarının bu-lunduğu bağlar, bahçeler içinde yapsınlar. Yöre-miz gelişir ve güzelleşir inancındayım.

Gözlemediğim ve üzüntü duyduğum diğer bir olay, bizim ikinci, üçüncü kuşak çocuklarımız ora-ları tanımıyor. Biz gidemeyenler de oralara ağıt yakıyoruz, oraların hasreti ile yanıp tutuşuyoruz.

Sorunları yazmak, çözüm getirmiyor. Ağın'ı-mızı kalkındırmak istiyorsak; -her Ağın'lı ister-varlıklı hemşehrilerimiz bir vakıf kuralım, des-tekleyelim, memleketimizi kalkındıralım.

Ağın'ımız için sorunsuz günler umudu ile...

HASRET

Halit HOCAOĞLU

Ağın'da doğmuşam, gençlik çağında,
Bende devran sürdürdüm eski Ağın'da.
Koşullar çok sert, geçim ağırdı,
Sonunda gurbete çıkmakta vardı.

Gurbet ölümden acı, içimde yara,
On iki yaşında düştüm yollara.

Az gittim, uz gittim,
Dere tepe düz gittim,
Gariban, öksüz gittim!...
Sevindim, keder gördüm,
Nice yıl, neler gördüm!...

Lakin bir hususa hasret çekerim:
De hey eski Ağın neredesin derim!...

Gelin de tornistan edip zamanı,
Şöyle bir analım eski devranı:
"O zamanın toprağı, taşı,
Kara kışı, yağmuru yaşı,
Ekmeği aş, bacı gardaşı,
Zeyniğin Mişmişi, deyişi,
Ve mübarek tezek ateşi,
Nakkis Hatçenin Topal iti,
Söylemesi ayıp: def'i haceti"

Bile, hiç mi hiç aklımdan çıkmıyor,
İnsan bundan usanmıyor, bıkmıyor.

Bana verselerde İrem Bağını,
Ben gene isterim eski Ağın'ı.

Aydınlar yatağı, yiğit otağı!..
Burnumda tütüyor beyaz toprağı!..

Kamburum çıksa da, yemin ederim,
Ağın'da toprağa girmek isterim.

Yüce Tanrım, budur benim dileğim:
Yadelerde ben Ağın'sız neyerim?..

OKUMA ZORUNLULUĞU

Nuri ONAT

İnsanlık öyle bir gelişim sürecine girdi ki, bu hızlı tempoya ayak uydurmadan, bu çağın insanı olduğumuzu savlayamayız, bu baş döndürücü sürecin içinde olduğumuzu ileri süremeyiz. Bilim alanındaki gelişmeler, yeni destekler kazanarak, yeni yöntemler uygulayarak öyle bir aşamaya getirildi ki, bunlara şaşmamak elde değil.

Şimşek gibi çakan, yıldırım hızıyla akan sürecin içinde kimler var, kimler yok ki?.. Tarikat felsefesine sürüklenmemiş, tekke uykusuna yatırılmamış bütün toplumlar var. Bakmayın yalanlara, palavralara. Adama sorarlar: Şimdiye değin kaç ihtira beratı aldınız, hangi teknolojik gelişmenin önderi oldunuz? Bu sorulara verilecek yanıtlar önemli. Şu kadar telefon çektik, bu kadar yol yaptık demek, hiç bir anlam taşımaz. Çünkü bunları Afrika'nın yamyamları ile en korkunç diktatörler bile yaptılar.

Osmanlı döneminde tarikat da vardı, Türk-İslam sentezi de. Ne yaptık altı yüzyıl boyunca, at koşturmadan başka. Buluncunuza (vicdanınıza) sesleniyorum, ne yaptık? Bu soruya yanıt verirken çok düşünmek gerekir. Çünkü, Türk ulusu artık kül yutmuyor. Bu gerçeği kafanızdan çıkamayın.

Okullarımız, yalnız dinlemeye (takrime), kitap okuyuşumuz ezberlemeye dayanıyor. Kimi gazeteler, kitaplar okullara sokulmuyor. Düşün ve sanat dergileri çocuklarımıza öcü gibi tanıtılıyor. Bunları basanlar, dağıtanlar da aylarca, yıllarca içeri atılıyor. Kısacası, okumayı özendirici hiç bir girişimde bulunulmuyor. Üstelik, durmadan kâğıda zam yapılarak okuma baltalanıyor.

Bir zamanlar Halkevleri, Halkodaları vardı. Devlet buralara kitap, gazete ve dergi gibi yayınları düzenli olarak gönderirdi. Bu nedenle, kitaplıklar okuyucu ile dolup taşardı. Buralara gönderilen kitapları kimin yazdığı önemli değildi. Yeter ki bu yayınlar, bir görüşün, bir gerçeğin, bir olayın anlatımı olsun. Yani, okuyucuyu boşyere uğraştırmasındı. Yeni çıkan yayınları göndermede ölçü bu idi. Bunun içindir ki, okuma, sevilen, beğenilen, verimli bir duruma gelmişti.

Tarikat kafasına yaslanan politikacılar, o kuruluşları kapatırlar ve kitaplar, zeytin ve peynir sarsınlar diye bakkallara sattı. Bu Hülagü barbarlığı, böylece hem kitapların, hem de kuruluşların canına okumuş oldu.

Okumadan bu denli korkmanın nedenlerine gelince, okuma:

- Önyargıdan kurtarır,
- Görüş çevreninin (ülkunun) genişlemesini sağlar,
- Bilimsel düşünmeye alıştıırır,
- Başkalarının görüşlerine saygılı olmaya yöneltir,
- Demokratik düşünmeye alıştıırır,
- Mantıksal düşünme alışkanlığı kazandırır,
- Değişmenin zorunlu olduğuna inandırır,
- Nesnel eleştiri yapmaya sürükler,
- Eytışimsel güce hazırlar,
- Kişiliği olgunlaştırarak saygınlık kazandırır,
- Kişinin çevresinin genişlemesine yardımcı olur,
- Sağduyunun yolunu ve yöntemini seçmeye yardımcı olur,
- Hoşgörölü olmaya zorlar,
- Özgeci davranışlara hazırlar,
- Duygusal davranmayı engeller,
- Demokratik kurallara, demokratik kurumlara uygun düşünme alışkanlığı kazandırır,
- İyi yurttaş olmaya öncölük eder.

Bundan yirmli yıl kadar önce, gene bu dergideki bir yazımda, "Peyami Sefa, günde bir gazete, haftada bir dergi, ayda bir kitap okumayan kişi bu çağın adamı değildir." yargısını ileri sürmüştü demiştim. Bu görüş de değışti. Çünkü, bugünün gelişme hızına uygun değil. Ama bugün bile bu ölçüye uyan kaç kişi var? Bilemiyoruz.

Sayın okuyucular, bu çağın çok gerilerinde kalmamak için, okuyun, okuyun, okuyun... Hem de sindirerek, özümseyerek, okuduğunuz bilgi kendi malınız oluncaya değin okuyun. Bilgiyi kendinize mal edebilirsiniz için, önce ortamı hazırlayın. Yani gürültüsüz bir yerde okumaya çalışın. Oturmanızda dingin olun. Başka bir şey düşünmeyin. Kendinizi yalnız gazeteye, dergiye özellikle kitaba verin.

Bir de okuma araç-gereçlerini yanınızda bulundurun. Araç-gereçler şunlar olabilir: Ansiklopediler, sözlükler, haritalar, plan ve krokiler, şemalar, varsa okuyacağınız konu ile ilgili eleştiriler... Bunlardan hangisine gereksiniminiz varsa sağlamadan okumaya başlamayın. Vaktinizi boşa harcamış olursunuz. Hiç unutmayın ki, yazılı bir belge, bir çuval sözden daha değerlidir.

Haydi sağlıklı kalın...

MÜZİK ÜZERİNE

İsmail BEYDEMİR

Dergimizin önceki yayın döneminde de bu konuda yazılarımız olmuştu. O günden bu yana, toplumsal müzik anlayışı da, bizim bu konudaki görüşlerimiz de, bir hayli değişti. Müzik nedir diye düşünüp, o gün müziğin üst yapısını görürken, bu gün müziğin alt yapısını anlamaya çalıştık. Geçen sayıda, bu konuyu işleyen Ebru arkadaş, güzel saptamalara ulaşmış, kutlarız. Ancak; bizce müzik, toplumsal kültürün kaymağıdır. O ülkede geçerli görülen, sevilen müzik türü; o toplumun kültür yapısı ile homojen yapıdadır.

Bir ülke düşünelim ki; köyler boşanmakta. Tutulan ekonomik politika köyü kentlere boşaltmakta. Köylülüğün getirdiği kültür ile, elinde bağlaması, şehre gelen gecekondu gardaşım, şehirli olmamanın utancı ile dertli kılınsın. Tüm devlet politikası şehirli, hatta daha açık İstanbullu olmayı güdümlü tutsun. Dilde, yaşamda, düşüncede, müzikte İstanbullu olmak gerekliliğini söyleyip dursun. Köyden göçen gardaşımız bu şaşkı içinde, kendi kültürünün, ekonomik olanaklarının dışında, bu kültür güdümüne, bu asimilasyona direnmek yetisinde değildir. Bu şaşkı bir süre böyle giderken, iki uçlu çekim arasında, yöresel deyimimizle bir arada kalmış Eraros kültürü türeyecektir. Devlet politikasında, Osmanlılık içten içe güncelleşirken, Osmanlı saray müziği de, Türk sanat musikisi diye toplumsal kavramlara benimselinsin. Osmanlı'nın Türklüğü tartışma konusu olup, böyle küçük bölümlerde irdelenmesi olanaksızdır. Bilinen bir durumdur ki; Abdulhamit'in dışında hiçbir Padişah "ben Türk'üm" dememiştir. Abdulhamit'te Turancı İttihat ve Terakki Partisi'nin etkisi ile bunu söylemiştir. Durum böyle olup, Türk üzerinde de sarayın görüşü, Türki bi-ir-dak-Türk-i nâ-pâk gibi deyimlerle biliniyorken; bu fildişi kubbe altında "fağfur bir kadehden dökülen mey gibi rakset-Gelse ol şuh meclise naz-u teğaffül eylese" yaşamındakilerde aranan Türklük, "pilav pişirdim yavan, üstüne kırdım soğan" diyen Anadolu Türklüğü ile ne denli bağdaşırsa; divan müziği de Türklükle o denli bağdaşır. Bu politika içinde, bağlamalı gardaşım şehirli olmak için, nişabürek makamında türkü söylerse, "balam balam nişabüreği" olur. Diğer konularda buna paralel, değişime demeyelim, bozulmaya, asimilasyona uğrarsa, oluşan kültürün adı da ARABESK kültür olur. Bu kültür de kaymağını oluşturur, arabes müzik olur. Suna Kan, arabes müzik hakkında

birşey demiyor da; arabes yaşıyoruz diyor. Arabesk kendi başına oluşmadı ve de bir müzik türü değildir. Arabesk bir yaşam türü, bir kültür alaşımıdır. Kökenindeki özenti de, Osmanlı Saray Musikisi dedikleri müziğin kendisidir. Ben Osmanlıyım diyen devlet sanatçıları ne denli arabes müziğe karşı gelirlerse gelsinler, bu müzik kendilerinin gayrimeşru çocuklarıdır. Halk Müziğini dışlama, devlet politikası yapılı, küçümşenen halkla müziği de küçümşenir. Bu çağdışı müziğe (Türk Sanat Musikisi) deyip, halk müziğinin sanatsızlığı dolaylı olarak anlatılırken, biz halk olarak buna inanır bu inançla da bir kültür oluşturursak, buna arabesk denir. Akın karşıtı kara, varın karşıtı yok, güzelin karşıtı çirkin iken; sanatın karşıtı da doğal olarak sanatsızlıktır. Bunu duvarlara yazmalarını beklersek, hava alırız. Bunca sanatlılık savında olanlar; Yollar Seni Gide Gide Usandım halk türküsündeki; altı vuruş ondört zamanlı usulu, Osmanlı Sarayının kubbesinde de, şimdiki Devlet Konservatuvarlarında da bulamadılar. O büyük kitle, o büyük halk, yoğurdunu çala çala, arı kültürü ile kültürünün kaymağını da yağa dönüştürmüş, sanatlı dedikleri müziği her yönden gerilerde bırakmıştır.

1932 baskılı, Türk Dil Kurumu'nun bastığı, okullarda bizlere verilen küçük sözlükler vardı. Burada Meclis'in adı, Kamutaş, Musikinin adı Müzik konmuştu. Demokrasi diye önümüze sürülen değişiklikte, her şey Cumhuriyet öncesine çekilmeye çalışıldı. Soyadı, yazı, giyim, ekonomik sistemle Osmanlılıktan kurtarılmak istenen Türkiye Cumhuriyeti, Osmanlı Cumhuriyeti durumuna getirilme eylemleri ile, ölmez Mustafa Kemal öldürmeye çalışıldı. Bu kavramlar yıkımı, boş kalan yerlerine birşeyler aldı. Bu alış, uygar dünya görüşünün dışladığı kavramlardı. Yanlışlar yanlışları, eksikler eksikleri tamamladı, bu kültür yozlaşması da ürününü verdi. Bir şeyi yıkmak kolaydır, yerine yıkıldandan geçerli kavramları koymak zordur. Hem Osmanlı, hem Türk, hem köylü, hem kentli olursak, arabes müzik kültürünün doğması yanlış olurdu. Şimdi bize düşen görev "hoş geldin Arabesk" deyip, gayrimeşru babalara merhaba demektir. Merhaba "TÜRK SANAT MUSİKİSİ" denen ucube, Merhaba Türkiye Cumhuriyetinin Devlet Sanatçısı "OSMANLI'lar". Hepinize merhaba, çocuğunuzu sevin, ayıptır...

GARİP EZGİLER (*)

İsmail BEYDEMİR

Ne zaman garip ezgiler duysam,
Zerzevil olurum.

Birden...

Kendimi Osmanbaşı'nda bulurum,
Ve de...

EZO GELİN olur; BİZİM ELE eleylerim...

Coşkuyla bir sel kopar yüreğimden,
Gelip gelip boğazıma düğümlenir,
Derin bir hırı ile boşalır ağızımdan, hıncım,
Demire değse erir...
MADEN DAĞI DUMANDIR,
Halım gine yamandır...
Garip ezgilerdeki,
Artık ikili geçkisiyle geçer içim,
Yerine AĞIN dolar,

Biçim biçim...

Garip ezgilerle gelir AĞIN'dan,
Su sesi, bülbül sesi.
ZÜLAL'ın falya kulağıma ulaşır,
HELE BARAM GUSESİ...
Başkalaşırım garip ezgilerle,
Evreni tutarım avuçlarımda.

Sevgileri, sevdaları, dostlukları kucaklar,

Büğüyle yücelirim yücelirim, uşaklar...

Fal küresi yaparım dünyayı,

Bakarım içine,

Teker teker sayarım,

Geçmiş görürüm de, tüm sesleri duyarım...

Bakin, işte!...

Cemil efendiyle Saatçi, Demirci Rızayla çayda'lar,

İmam emiyle İbik dayı, tavla oynarlar,

Vayvaydalar...

Lömen emiyle Muhlis dükkan önünde söyleşir,

Kepekçi Ömer Lütfiyle bir kıyıda dertleşir...

Doktor amca Topal Yusuf'la,

Deli Osman Başaçıkla eğleşir...

Cakkil Biççi Bedri'sini soruyor,

Recep Dayı bir ünler...

KAYNIOOOR...

Hekkambaşı Mehmet dayım Temürlü'den seslenir,
"Dağ ilanı, dağ ilanı, dağdadır dağ ilanı,
Olayım zülfen çoban, toplayam dağilani..."
Veysel dayım yanıt verir Vahşen'den,
"Yedin beni, yedin beni; gurt oldun yedin beni,
Desem el beni gınar, demesem yedin beni..."
Hasip Bey'le, Halim Bey'den ayrılmış,
Ağır ağır çıkan kim, merdivenli yolu?
Sadettin Soylu Abim bu...
Koltuğu kitap dolu...
En sonunda babam geldi yanıma,
Döner garip ezgiler döner...

"HIŞHIŞİ NAHÇER CANIMA"

Garip ezgilerle,
HAKKO'nun suyu içime akar,
Patır patır...
Bir şiir gibi okurum geçmişî,
Satır satır...
Garip ezgilerde,
Re Do Diyez'e koşarken,
Osmanbaşı Hekamat'a gülümser.
Do Diyez Si Bemol'u severken,
Karadağ'dan Aladağ'dan Böğürlü'ye;
Yel eser...
"ENGİN DAĞI SANA NERDEN İNERLER,
İNERLER DE ENGİNİNE KONARLAR.
GİZ İKEN OĞLANA MEYİL VERİR DE,
GELİN OLUR İKRARINDAN DÖNERLER..."
Gani, Cancık, Gücülü Memet dayılar çatarlar birlikte,
Bir halay tutulur ki;
Bir ucu KOPİNİK'de...
Bir bahtsız gelin olurum,
Söylerim garip türkümü:
"ANA BENİ BİR UŞAĞA VERDİLER,
VERDİLER DE NABALIMA GİRDİLER..."

(*) GARİP: Halk Müziğinden alınıp, Divan Müziğinde HİCAZ adı konulan bir ezgi dizisi.

OKUL KÜTÜPHANELERİ

Ahmet KARA

GİRİŞ

Kültür Bakanlığı'na bağlı halk ve çocuk kütüphanelerine, öğretmenleri tarafından verilen ödevlerini yapmak üzere okul öğrencileri gelmekte ve aşırı derecede izdiham sebep olmaktadır. Aşırı izdiham yüzünden kütüphanelerimizin önünde uzun kuyruklar oluşmaktadır. Kuyrukta bekleyen okul öğrencileri çoğu zaman kendilerine sıra gelmemesi sebebiyle halk kütüphanelerimizden istifade edemeden evlerine dönmektedirler. Kütüphanelerimizden istifade edemeden evlerine dönen okul öğrencilerinin boş yere zamanları kaybolmakta ve havaların etkisiyle sağlık yönünden olumsuz etki yapmakta ve hastalanmalarına sebep olmaktadır.

Bu durumu ortadan kaldırmak için, okul kütüphanelerini aktif hale getirmek tek çözüm yolu olarak görülmektedir.

OKUL KÜTÜPHANELERİNİN TANIMI

Okul kütüphaneleri; ilkokullarla her düzey ve türdeki orta dereceli öğretim kuruluşlarında oluşan, gerek eğitimin temel ilke ve araçları gerekse okulun özel olarak yöneldiği amaçların gerçekleşmesine yardımcı, okul eğitiminin bütünlük, süreklilik ve gelişen bir içerik kazanarak yürümesini sağlamakla yükümlü hizmet ünitesidir.

Nitekim; Tebliğler Dergisi'nin 8.2.1988 gün ve 2253 sayılı 620-Ok. Küt. Şb. Md: 32-B-1478 sayılı, 1988/3 Sıra Numaralı Genelgelerinde "Kütüphanenin imkân ve kaynakları ile desteklenmeyen bir eğitim, metod ne olursa olsun başarısızlıkla sonuçlanacaktır. Bu sebeple okul kütüphanelerinin her dereceli okullarımızda düzenlenmesi, geliştirilmesi ve çalışır hale getirilmesi, eğitim politikamızın odak noktasını oluşturmaktadır.

Okul kütüphanelerini, günümüz eğitim ve öğretimin gerektiği duruma getirmek için çalışacağız." denilmektedir.

OKUL KÜTÜPHANELERİNİN PROBLEMLERİ

1. Yer sorunu

1959 yılında çıkarılmış bulunan "Okul Kütüphaneleri Yönetmeliği" süratle artan öğrenci kitlesine yer sağlama endişesinin pek çok idareciye kütüphaneden önce sınıf

sağlamayı düşündüğü, hatta bu yüzden bazı okullarda laboratuvar ve kütüphanelerin dahi dağıldığı bir ortamda ciddi bir kuruluş ve yönetimden söz etme imkânı yoktur.

İlkokullarla, meslekî, teknik ve genel kültür veren orta dereceli öğretim kuruluşlarının binaları inşaa edilirken, mutlaka Resmî Gazete'nin 2 Kasım 1985 gün ve 18916 sayılı Mükerrer Nüshasında yayımlanan "İmar Planı Yapılması ve Değişikliklerine Ait Esaslara Dair Yönetmelik" in metrekare miktarlarını belirten sınırlar okul kütüphanelerini müstakil olarak inşaa edilecek şekilde yeniden düzenlenmelidir.

2. Materyal Seçimi:

Her düzeydeki okul kütüphanelerinin amaç ve fonksiyonları ile bağdaşan yayınlar temin edilmelidir.

3. Öğretici Kadroda Kütüphane Kavramının Yerleştirilmesi

Okullar ne kadar iyi organize edilmiş kütüphanelere sahip olursa olsunlar, öğretmen bu konuda isteksiz veya öğrencisini kütüphaneye sistemli bir şekilde yöneltme bilincine sahip değilse, bu yoldaki çabalar başarısız kalır. Bunun için öğretmen yetiştiren okulların müfredat programlarına kütüphanecilik dersleri konulmalıdır.

4. Personel Sorunu

En az lise mezunu personelin kütüphanecilik hizmetiçi eğitim kursları düzenlenmekle beraber, kütüphaneci kadroları ihdas edilmek suretiyle merkezî durumda bulunan okulların kütüphanelerine Kütüphanecilik Bölümlerini bitirmiş personelin ataması yapılmalıdır.

Okul kütüphanelerinde görevlendirilen personel kütüphane haricinde bir işte istihdam edilmemelidir.

SONUÇ

İlkokullarla her düzey ve türdeki orta dereceli okullarda istenilen düzeyde kütüphaneye kavuşturulduğunda toplumumuz okuyan, okuduğunu anlayan, düşünen, fikirlerini hoşgörüyü tartışan bir toplum haline gelecektir.

□

ÇAĞRI

İlimiz Elazığ, ilçemiz Ağın,
Otuz pare köyüz aynı toprağın,
Terketmiş silayı hep darmadağın,
Senede bir olsun bayramlaşalım.

Senin köyün benim köyümün üstü
Senin baban benim babamın dostu
Kimsenin kimseye olmaz ki kasti,
Düğünde, dernekte hep kaynaşalım.

Köylü köylüsünü tanımaz olmuş,
Falancadan duydum, filanca ölmüş,
Babama uzaktan akraba imiş,
Kederde, tasada hep buluşalım.

Biz biliriz bizim ananemizi,
Gezerdik bayramda, hep dizi dizi,
Öpmeden geçmezdik ellerinizi,
Senede bir olsun helallaşalım.

Gurbette imkanlar kolay olmuyor,
Yetişen nesiller bunu bilmiyor,
Böyle fırsat kolay kolay gelmiyor,
En yakın fırsatta hep görüşelim.

Mustafa yıllardır bugünü bekler,
Bitsin şu hasretlik kaynaşsın kalpler,
Genç, ihtiyar, çoluk, çocuk, bebekler,
Ağın Dergisiyle selamlaşalım...

Mustafa ÖZDEM
Bademli Köyü

İÇME SUYU VE TEMİZLİĞİ

Dr. Hamit SOYLU

Bir adam- Hoş geldiniz Dr. Bey...

Doktor- Hoş bulduk.

— Oturmaz mısınız?

— Hay hay oturayım, teşekkür ederim...

— Havalarda da çok sıcak geliyor...

— Evet, öyle. Yazın en sıcak zamanlarını yaşıyoruz.

— Doktor Bey, bugünlerde çok fazla su içiyorum. Yine de doymuyorum, habire içmek istiyorum, içtikçe de terliyorum. Acaba hasta mıyım?

— Kendinizi zinde ve sıhhatli hissediyor musunuz?

— Hamdolsun, kuvvetim falan yerinde; sıhhatime ait bir şikâyetim de yok.

— Merak etmeyin, hasta filân değilsiniz. Umumiyyette bir insanın kendini her zaman sıhhatli hissetmesi hasta olmadığının iyi bir delilidir.

— O halde bu kadar çok su içmenin sebebi nedir? Havalarda sıcak olması mı?

— Tabii. Vücutta toplanan fazla harareti dışarı atabilmek için vücudun bol miktarda su alıp vermesi lâzımdır.

— Vücudun su alıp vermesi dediniz. Yani suyun vücuda girmesi ve vücuttan çıkmasını mı kastediyorsunuz?

— Evet.

— Vücudumuzda da su var mıdır?

— Tabii, vardır. Hayat su alıp vermekle devam ettirilen bir olaydır. Bütün canlılar adeta su içinde yaşarlar. İnsan vücudunun % 66'sı sudan ibarettir. Hergün vücudumuza bir miktar su girer ve bir miktar da su çıkar.

— Vücudumuza giren ve çıkan su ne iş görür?

— Su, gıda maddelerini eritir ve onları taşır. Yine vücudun ifrazlarını da taşımaktadır. Susuzluk en az katlanılabilen bir mahrumiyettir.

— Peki vücudumuzdan su hangi yollarla çıkıyor?

— İnsan vücuduna giren suyun genel olarak % 60'ı idrar ile, % 20'si deri ile, % 15'i akciğer ile, % 5'i de büyük abdest ile atılır.

— Peki idrar, deri, akciğer vs. ile dışarı atılan su vücut hararetine nasıl tesir ediyor?

— İçilen suyun harareti vücut hararetinden düşük olduğundan bu su vücudun bir miktar sıcaklığını alır, sonra ter ve teneffüs ile çıkan sudan dolayı da buharlaşma neticesi vücutta büyük hararet kaybı meydana gelir ve ferahlık hissedilir. Çünkü vücutta toplanan fazla sıcaklık buharlaşma neticesi dışarı atılmış olur.

— Susuzluk insanı öldürür mü?

— Elbette öldürür.

— Çok fazla su içmek de zararlı mıdır?

— Bir defada haddinden fazla su içmek de şahsın ölümüne sebep olabilir.

— Hülâsa, su hayat için çok lâzımdır. Sıcak havalarda vücudun suya ihtiyacı artar diyorsunuz öyle mi Doktor Bey?

— Evet öyledir. Sıcak havalarda bol bol su içmeli ve yanı sıra biraz da tuz almalıdır.

— Bazı kimseler çok tuzlu yiyip, buna mukabil de çok az su içiyorlar, bu doğru mudur?

— Katiyen doğru değildir. Fazla tuzlu yemek kalbi ve böbreği yorar. Az su içmek de meselâ idrar yolları taşlarının teşekkülüne sebep olabilir.

— Doktor Bey, bazı memleketler için havası, suyu iyidir derler.

— Evet, hava ve suyun iyi olması sağlık üzerine tesir eder. Fakat bilhassa içme suyunun temizliği sağlık bakımından son derece mühimdir.

— İçme suyu temiz olmazsa ne olur?

— İçme suyu temiz olmazsa bir takım kötü hastalıklar meydana gelir ve yayılır. Kolera, tifo, dizanteri salgınları dediğimiz korkunç hastalıkların yayılmasında içme suları; yine poliyomyelit, epidemik hepatit, bruselloz, weil hastalıkları dediğimiz bir takım kötü hastalıkların bulaşmasında da içme ve banyo suları çok mühim rol oynarlar.

— Kullanma suyu başka, içme suyu başka mı olmalı Doktor Bey?

— Kullanılan su da içme suyu gibi temiz olmalıdır. Bu maksatla medenî şehirlerde insanların içmek, yıkanmak, mutfak ve ev işleri için; hülâsa bütün ihtiyaçları için birtürlü su vardır.

— Yani kullanma suyu temiz olmazsa yine de birçok has-

talıkların bulaşmasına sebep olur diyorsunuz öyle mi?

- Tabii öyledir.
- Doktor Bey, bir suyun temiz olması için ne lazımdır?
- İçme suyunun temiz olması için fiziki, kimyevi ve mikrobik temizlik diye üç türlü temizliğin bir arada olması lazımdır.
- İçme suyunun fiziki temizliği nedir Doktor Bey?
- İçme suyunun fiziki temizliği koku ve bulanıklığın olmamasıdır.
- İçme suyunun kimyevi temizliği nedir?
- İçme suyunun kimyevi temizliği, kimyevi vasıflarının, sertlik derecesinin ve madeni tuzlarının ayarlanmasıdır.
- Suyun sertlik derecesi fazla olursa sağlığımıza zararlı mıdır?
- Alelâde kireçli suların içilmesinde sıhhi bir mahzur görülmemiştir. Ancak sert suların yani kireçli suların kullanılması bir takım mahzurlar doğurur. Mesela sabunu kolayca köpürtmez ve kaplarda tortu bırakır.
- Bir de mikrobik temizlik demiştiniz, bu nedir?
- Suyun mikropsuz olması demektir. Bu çok mühimdir.
- Suların mikroptu olup olmadığı nasıl kontrol edilir?
- Senede en az iki defa çeşme ve kuyu sularından kendine mahsus usuller ile numune alıp laboratuvarlarda tahlil edilir. Bu tahlil neticesinin iyi çıkması lazımdır.
- Tabii kirlenmiş suların tahlilinde mikrop bulunur değil mi Doktor Bey?
- Evet bulunur.
- Doktor Bey, içme suyu nasıl temin edilir?
- İçme suları yağmur, kar sularından veya yer üstü suları olan nehir ve gölden veyahut da yer altı suları dediğimiz kaynaklardan elde edilebilir.
- Yağmur sularından içme suyunu nasıl temin ederiz?
- Yağmur sularını sarnıç dediğimiz depolarda toplayarak içme ve kullanma suyu olarak kullanırlar. Tabii sarnıç sularının içilmesi için bu sarnıcın usulüne uygun şekilde yapılıp suların kirlenmesine meydan verilmemesi gerekir.
- Nehir, göl suları temizleme muamelesine tabi tutulmadan içilebilir mi?
- Yer üstü suları olan ırmak, göl ve sair sular daima şüpheli sulardır. Usulüne göre fiziki, kimyevi, mikrobik temizliği yapılmadan katıyen içilmez. Bu sebepten yer üstü suları içme suyu olarak kullanılacağı zaman bazı usuller ile temizlenirler.
- Halbuki bazı yerlerde ırmak suyunu temiz kabul edip içiyorlar. Hiçbir temizlemeğe tabi tutmuyorlar. Yani temizlemiyorlar.
- Irmak, göl vs. sularını temizlemeden içmek katıyen doğru değildir. Çünkü bu sular açıkta olduğundan daima şu veya bu sebepten kirlenebilirler.
- Suları kirletenler nelerdir?
- Suları kirletenler insan ve hayvan kirlilikleridir.
- Suların kirlenmesine mani olmak için ne yapılmalıdır?

— Suların kirlenmesine mani olmak için; her suyun menşein-den itibaren kullanma yerine gelinceye kadar geçtiği bütün yerlerde kirlenip kirlenemeyeceğini kontrol etmek ve bilhassa içme sularında kirlenme ihtimali olan yerlerde gerekli tedbiri almak lazımdır.

— Peki yer altı kaynak suları da kirlenebilir mi? Bunların da temizliklerini kontrol etmek lazım mıdır?

— Tabii lazımdır. Yer altı sularının laboratuvar tahlili yapılmadan temizliği söylenemez. Ancak kalın toprak tabakalarından geçerek iyi süzülen ve herhangi bir sebeple yeniden kirlenmeyen kaynak suları temizdir. Bu sular her zaman ve her mevsimde miktarı değişmez, termometre ile ölçülen harareti oldukça sabit ve yine her mevsimde berrak olmalarıyla kendilerini gösterirler. İşte toprağın derin tabakalarından gelen, iyi süzülen bu sular sonradan kirlenmemek şartıyla içilebilir temiz sulardır.

— Yani bir kaynak her mevsimde berrak akıyor, yağmur yağması, kar erimesi ile rengi, miktarı değişmiyor; kış, yaz ölçülen sıcaklığı aynı kalıyor ise bu iyi bir kaynaktır, suyu içilebilir diyorsunuz öyle mi?

— Evet öyledir. Tabii kaynağın çıkış sahasının temizliği de çok mühimdir.

— Böyle temiz bir kaynağın suyu kaynaktan sonra çeşmelere kadar olan yollarda ve çeşmede yine herhangi bir kirlenmeye maruz bırakılmamalıdır değil mi Doktor Bey?

— Evet, iyi anladınız. Membanın tayin edilmiş çıkış sahasına insan ve hayvan girmemeli, içme suyu menşein-den içilişine kadar herhangi bir yerde katıyen kirlenmemelidir.

— Teşekkür ederim Doktor Bey. İçme suyu hakkında faydalı bilgiler öğrendim. Allahaismarladık...

— Güle güle efendim...

VEFAT ve BAŞSAĞLIĞI

Merhum Osman Z. Gençosman ve
Nesibe Gençosman'ın kızları,
Hatice Köksal, Merhume Ayşe Kopan,
Merhum Kemal Z. Gençosman ve
Merhume Meliha Hocaoğlu'nun kızkardeşleri,
Merhum Besim Korkmaz'ın eşi,
AĞIN Derneği 2. Başkanı Yıldız İrengün'ün teyzesi
2.7.1991 tarihinde vefat etmiştir.
Merhumeye rahmet, ailesine başsağlığı dileriz.

* 1 Sayıda yapılan hataların düzeltilmiştir.

ABONELERİMİZ

- Nihat Asyalı
Koza Sokak, Ufuk 3 Daire 15 Çankaya/ANKARA
- Dr. Vakıf Özkul
Ahmet Mithat Efendı Sk. 36/7
Tel: 138 37 71 Çankaya/ANKARA
- Nihat İspir
DSİ Genel Müd. Em. ve Kamulaştırma D. Bşk. ANKARA
- Rüştü Asyalı
Oyak Sitesi 45. Giriş Daire 5 Çankaya/ANKARA
- Muammer Niksarlı
Emek Mah. 90. Sk. 10/6 ANKARA
- Cüneyt Özkul
Name Sk. 9/7 Dikmen/ANKARA
- Aysel Gençosmanoğlu
4. Durak, Miralay Nazım Bey Sk. 115 Y. Mahalle/ANKARA
- Mustafa İkinci
100. Yıl İşçi Sitesi Magosa Mah. 49/5 Balgat/ANKARA
- Nuri Onat
Kayışdağı Cd. Velibey Sk. Güçlü Apt. 5/11
Kadıköy/İSTANBUL
- İsmail Beydemir
Köşkler Mah. 32. Sk. Emek 1 Apt. 24/6
Şehitlik/DIYARBAKIR
- M. Ali Bilir
Özgür Mah. 131. Sk. 33 Batıkent/ANKARA
- Selma Özkul
Bağ-Kur İl Müdürlüğü ELAZIĞ
- Zafer Gençaydın
Hoşdere Cd. 19/27 Y. Ayrancı/ANKARA
- Yılmaz Onay
Hüsrev Gerede Cd. 23/5 Teşvikiye/İSTANBUL
- Mehmet Alp
Bağış Sk. 12/3 K. Esat/ANKARA
- Kemal Niksarlı
Basın İş 18. Yapı Koop. 7/7 Batıkent/ANKARA
- Mehmet Taşbaşı
Şükrü Kanatlı Sk. 32/15 Bakırköy/İSTANBUL
- Ahmet Can Çevik
Çiğiltepe Subay Loj. Güven Apt. No: 1 Çiğiltepe/ANKARA
- Ahmet Kabasakal
Kenedi Cad. 75/6 K. Esat/ANKARA
- N. Nihat Yardımata
Belediye Çarşısı AĞIN
- Altan İlter
4. Cd. Basın İş 19. Yapı Koop 11. Blok Daire 7
Batıkent/ANKARA
- Adnan Yurtçu
Zafer Mah. Mezreci Sk. 28 MALATYA
- M. Kemal Yardımata
Miralay Nazım Bey Sk. 114 Y. Mahalle/ANKARA
- S. Selami Taşbaşı
1855/6. Sk. 6/8 Küçükkuyları/İZMİR
- Ahmet Korkmaz
Emek Mah. 60. Sk. 138/18 ANKARA
- Saadet Turan
Gürler Sk. 83 Yenimahalle/ANKARA

- Abdullah Taşbaşı
Gürpınar Sk. 11/19 Merter/İSTANBUL
- Bahri Korkmaz
Yeniköy İlkokulu Öğretmeni Şile/İSTANBUL
- Mehmet Aydın
Belediye Başkanı AĞIN
- Birol Korkmaz
Koçan Çarşısı AĞIN
- Mustafa Baytaş
Kızıltoprak İstasyon Cd. Müderris Ziya Bey Sk. Gül Apt 1/3
Kadıköy/İSTANBUL
- Nevzat Ateş
Hozakbur Köyü Muhtar AĞIN
- A. Ersan Gündüz
Kuzgece Mah. AĞIN
- Fahrettin Niksarlı
İstiklal Mah. 6. Sk. 28 MALATYA
- Şakir Beydemir
Uzungil Mah. No 1 AĞIN
- Zeki İkinci
Küçükyalı İdealtepe Mavi Kent İş Bnk. Blok. D. Blok 27
Kartal/İSTANBUL
- Güröl Korkmaz
Mücelli Cd. Mermer Han 2/6 MALATYA
- Sevgi Gençaydın
Mehmet Buyruk Cd. 2. Sk. Arkadaş Apt 2/16 MALATYA
- Mehmet Çuhacı
Ali Uşağı Mah. AĞIN

GENÇLİK ÇAYINA ÇAĞRI

Gençlik çayında
buluşmak isteyenlerin
aşağıdaki telefonlara
başvurmaları rica olunur.

Arzu Meral İkinci

(Gençlik Kolu Temsilcisi)

Tel: 347 35 80

Aysel Gençosmanoğlu

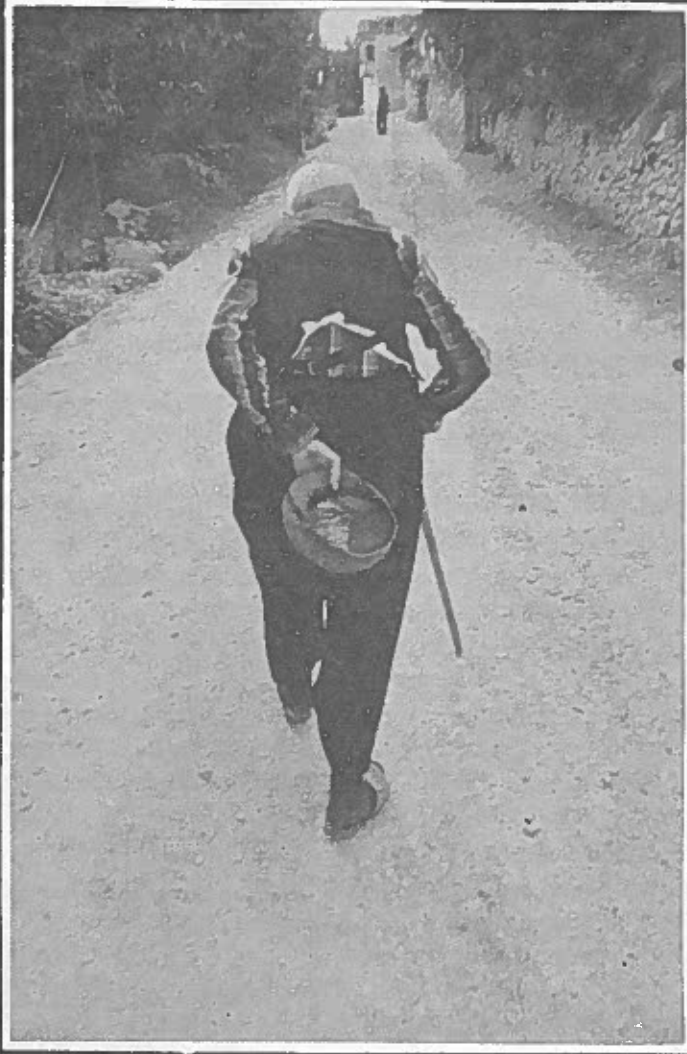
(Sekreter)

Tel: 315 42 84

Yıldız İrengün

(Başkan Yardımcısı)

Tel: 146 04 56 - 137 36 87

(Fotoğraf: Savaş Beydemir)

Hüsnü Emi nereye gidiyor?

**Ağnılı olmanın gururunu;
Ağnılının eşi olmanın mutluluğunu;
Ağnılının çocuğu olmanın sevincini;
Ağnı ve Ağın Dergisi'ni tanımanın
kıvancını yaşamak istiyorsanız;
Ağın Derneğine Üye
Ağın Düşün ve Sanat Dergisine
Abone olunuz.**